

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
any 7 - època 2 - número 43 - octubre 1999 - exemplar gratuït

La Ràdio del 2000

Montse Brugal, l'experiència al govern

La Sala, el final del túnel

Punt de

Servei

Tràmits
i Gestions

GARCÍA RUIZ - E. BONE

- **PUNT DE SERVEI - ENHER - HEC**
 - Tràmits
 - Nous subministraments
 - Treballs baixa tensió
- **OBRES I CANALITZACIONS**
- **INSTAL·LACIONS MT I BT**
- **INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES I FONTANERIA**
- **MANTENIMENT EMPRESES**
- **AIRE CONDICIONAT**
- **CALEFACCIÓ**
- **TELEFONIA MÒBIL AMENA - AIRTEL**
- **TELEFONIA BÀSICA RETEVISIÓ**

AIRE CONDICIONAT

TOSHIBA HITACHI FUJI ELECTRIC HIYASU FUJITSU
Panasonic Roca York MITSUBISHI HEAVY INDUSTRIES, LTD. GENERAL

Som instal·ladors autoritzats

ENS AVALEM
22
anys d'experiència

Punt de Servei Tràmits i Gestions

TEL. 93 790 78 80

C/ SANT BONAVENTURA, 34 - MATARÓ

Tel. Premià de Mar 93 752 52 42

Tel. Sant Andreu de Llavaneres 93 750 61 88

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argenton
Número 43 - Octubre 1999 - 3.500 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: Plaça de l'Església, 9 - Argenton.
Edita: Ajuntament d'Argenton. Regidoria de Mitjans de Comunicació.
President: Antoni Soy.
Director: Xavier Lorente.
Consell de redacció: J. Arenas, F. Molist, E. Merino i A. López.
Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.
Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CIU i PP.

Rúbriques: F. Catà, R. Masó, Ll. S. Morgan, Ll. Soldevila, R. Vila.
Col·laboradors periodístics: M. Pérez, J. Pérez, Quirze Arenas, E. Vinagre, Toni Tió.
Fotografies: M. Duran, X. Lorente, A. Burguera, J. Pérez, Q. Arenas, E. Vinagre.
Publicitat: Marina Segovia.
Disseny: Núria Cusachs.
Idea: David Carmona i Núria Cusachs.

Fotocomposició i impressió: La Impremta d'Argenton, S.L.
C/ Dr. Samsó, 39.

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Micròfon de Ràdio Argenton.
Fotografia de Marc Duran.

6-7. Els nous estudis de Ràdio Argenton

L'emissora municipal estrena instal·lacions a l'antiga Velcro després d'abandonar la Casa de Cultura per la construcció del Museu del Càntir.

8-9. Crònica de les festes d'estiu

Sant Domingo i la Fira Internacional arrossegueu a Argenton gairebé 100.000 persones. El sopar medieval dels Geganter, l'aixecada femenina de càntirs i el concert de gospel, causen sensació.

10-11. Entrevista a Montse Brugal (PSC), primera tinent d'alcalde

La regidora socialista entra a analitzar la nova situació política de la vila des de la seva llarga experiència al consistori local. Brugal parla de la Sala, del nou Pla d'Ordenació, del futur del CAP i de les relacions amb l'oposició.

14. Acord per la Sala

Ajuntament i Cooperativa es posen d'acord en tot, pendents només de la Generalitat. L'edifici no s'utilitzarà fins que no s'hagi reformat.

15. Cinquanta anys d'Homenatge als Avis

La Festa de la Vellesa arriba al mig segle de vida enmig d'una gran diada.

22-23. Lourdes Colominas, presidenta del Centre Parroquial

En una llarga entrevista, i a un mes de les eleccions del Centru, Colominas comenta passat, present i futur de l'entitat en l'any del 85è aniversari.

25. Esports: Santi Navarro, el trialer de casa

El pilot argentoní competeix amb els millors del món.

Editorial

Finalment, s'han posat d'acord les dues parts per cedir l'edifici al municipi, només falta un vist-i-plau de la Generalitat. Passat aquest tràmit, en principi, tots a firmar oficialment. L'estat actual de l'edifici representa perill. Per tant, és de responsabilitat que es vulgui tancar.

La Sala Argentona

Quantes vegades hem sentit a parlar de la Sala Argentona, de les negociacions entre els diferents Ajuntaments i la Cooperativa Agropecuària per tal que sigui del poble? Moltíssimes. Diríem que durant gairebé dues dècades ha estat un tema pendent, en boca de tothom, un serial de mai acabar. Ara, finalment, s'han posat d'acord les dues parts per cedir l'edifici al municipi. Toquem fusta. Perquè aquí sí que hauríem d'aplicar aquell refrany tan català del «No direm blat fins que sigui al sac i ben lligat». Només falta el vist-i-plau de la Generalitat per la permuta del magatzem annex a la Sala per un que haurà de donar el consistori a l'Agropecuària. Passat aquest tràmit, en principi, tots a firmar oficialment, perquè l'encaixada de mans i l'acord verbal ja s'han fet.

I després de tant temps d'estira-i-arroña arriba l'hora de reformar l'equipament, amb la despesa i el temps que tot això suposa, que és al capdavant una de les raons que havia frenat els governs anteriors a assumir la seva municipalització. L'estat actual de l'edifici, ho diuen tres informes, representa perill per a les persones. Per tant, és de lògica, de responsabilitat, que es tanqui i que no s'utilitzi com fins ara. El problema que se'n deriva és complicat: replantejar la ubicació d'espectacles com els de la Festa Major d'Hivern, el Carnestoltes o la Temporada de Teatre, Música i Dansa, que tants anys s'han fet a la Sala. La solució passa per ampliar la col·laboració amb el Centre Parroquial i utilitzar el poliesportiu. La Sala Argentona serà aviat del poble però caldrà una mica de paciència per tornar-la a veure en marxa. Per responsabilitat moral.

Carta de l'alcalde

Anem per feina

4 Temes importants pel nostre Ajuntament i per la vila, i que portaven un cert temps paralitzats, ja s'han solucionat o s'han fet avenços importants en la seva resolució: el conveni col·lectiu dels funcionaris i treballadors laborals de l'Ajuntament, la Sala Argentona, el nou Cementiri, per exemple.

En escriure aquesta carta, fa poc més de dos mesos que jo mateix i el nou equip de govern vam prendre possessió dels nostres càrrecs. No fa doncs encara els cent dies i no arriba ni als cinquanta si l'agost es considera com a mes no hàbil.

Tanmateix, **el nostre objectiu és clar i l'hem posat en pràctica des del primer moment: treballar per Argentona, treballar per un poble millor, treballar per la millora del nivell i la qualitat de vida de tots els ciutadans i ciutadanes de la vila.**

El primer que hem fet, i encara estem fent, és **posar-nos al dia** sobre els principals temes que hi ha pendents de solució o que no estan acabats a l'Ajuntament. És el que toca fer quan s'arriba a un lloc nou: fer-se càrrec de quina és exactament la situació; saber quines són les coses que funcionen i les que no i el perquè; conèixer quines són les coses que es poden canviar i millorar immediatament i quines les que requeriran un cert temps de reflexió i d'estudi.

Al mateix temps, però, **la vida continua i, per tant, el funcionament normal i quotidià de l'Ajuntament i de la vila també.** Hem hagut, doncs, de contestar els requeriments i les demandes dels vilatans, de rebre les persones que volien parlar amb nosaltres o viceversa, d'assegurar que la Festa Major i la Fira de la Ceràmica i la Terrissa fossin un èxit, que se celebrés com cal l'Onze de Setembre, que es faci una Festa de la Vellesa ben lluïda, per posar només un nombre petit d'exemples.

Però, a més, **alguns temes importants** pel nostre Ajuntament i per la vila, i que portaven un cert temps paralitzats, ja s'han solucionat o s'han fet avenços importants en la seva resolució: **el conveni col·lectiu dels funcionaris i treballadors laborals de l'Ajuntament, la Sala Argentona, el nou Cementiri, per exemple. I no ens hem parat aquí.** Ja ens hem començat a moure i a buscar les respostes adequades en molts diferents temes que afecten a totes les regidories, des de qüestions urbanístiques a aspectes mediambientals, de l'ensenyament i la cultura a l'esport, de la promoció socioeconòmica a la cerca d'ajudes del Consell Comarcal, la Diputació de Barcelona, la Generalitat o la Unió Europea.

No parem i anem per feina i aixíensem continuar. Per Argentona, per millorar continuament el funcionament de l'Ajuntament i per fer un poble millor.

L'alcalde, Antoni Soy

La teva política

Estimada companya: Altra vegada em tornes a omplir d'esperança i de pau amb només una frase petita i senzilla que, com diu una altra companya, «de tan petita no en veiem la grandiositat». Sortiem de la reunió de voluntaris. S'acostaven les eleccions municipals i en parlàvem, tot d'una vas dir fent referència al voluntariat: «Aquesta és la meua política».

Quan tot el que ens envolta ens convida a venerar la idolatria del consum, de la imatge exterior, de les coses fictícies. Quan el temps sembla tenir-nos a les seves mans i després ens passa la factura, ens deixa en un estat d'ignorància pel que fa a nosaltres mateixos, qui som, com som, què volem, on anem. Aleshores escoltar una frase com la teua és d'allò més refrescant. Servir allà on faci falta, ser voluntari, que n'és de lluminós enmig de tanta foscor!

Tots podem trobar la joia de la generositat si aprenem a establir un altre ordre de prioritats. Nostre Senyor ens diu: «No vulgueu tenir coses que es fan malbé, tresors que no són per sempre, són enganys que no us donaran la veritable felicitat. Recolliu els tresors que mai no moriran».

Tu, estimat voluntari/a has cercat, has escollit el tresor etern de l'amor gratuït, de l'acció generosa, solidària i fraternal. La manera més autèntica de dir al món que ets fill de Déu, germà de tots els homes i dones, i deixeble de Nostre Senyor. Tant de bo que «la teua política» fos la constant que capgirés la nostra vida quotidiana fins arribar a tots els àmbits i estaments socials.

Manoli Vargas

El doctor Samsó

El dia primer de setembre va fer seixanta anys que fou immolat per Déu el doctor Samsó. I qui era el doctor Samsó?

El doctor Josep Samsó i Elies fou un exemplar i sant sacerdot, gran catequista i guia de molts joves. Nasqué a Castellbisbal, el 17 de gener de 1887. Amb set anys quedà orfe de pare. Després de molt temps de dificultats econòmiques familiars, i també de poca salut, als 24 anys fou ordenat sacerdot, el 12 de març de 1910. El 23 de juliol del mateix any era nomenat vicari-coadjutor de la parròquia de Sant Julià d'Argentona.

Es va distingir per la seva activitat de catequesi. Els meus pares m'havien contat les grans festes que organitzava a la plaça de l'Església. Recordaven com tot el poble hi participava. Va destacar igualment en la direcció espiritual, fomentant moltes vocacions religioses, sobretot de noies.

Fundà el Patronat Obrer de Sant Isidre que ara és el nostre Centre Parroquial i el «Ramadet», al col·legi de les religioses franciscanes. Després de set anys, el doctor Samsó fou destinat com a rector a Sant Joan de Mediona. Arribà a aconseguir la vocació sacerdotal d'un jove, cosa insòlita en aquell poble. Dos anys més tard, el 1919, és nomenat rector arxiprest de Santa Maria de Mataró on hi féu un gran bé. Hi residí fins a la seva mort, mort cruenta, tal com ell mateix havia manifestat que desitjava. Els fets de la nostra Guerra Civil el portaren a morir per Crist el primer de setembre del 1936.

Mossèn Samsó era un cristià ferm i morí com a tal, abraçant i perdonant els seus botxins. La seva valentia queda corroborada per aquella anècdota que he sentit explicar moltes vegades: quan un dels botxins que li encarava l'arma, li digué: «Samsó, gira't d'esquena». Ell respongué: «No, que vull morir de cara a la ciutat que tant estimo». Seguint, doncs, l'exemple d'amor i de dedicació plena a tot allò que el Senyor li havia demanat, demanem al bon Déu que tinguem el goig de poder-lo venerar un dia com a sant ja que no dubtem que, si va fer tant de bé aquí a la terra, l'hem de veure un dia glorificat en el cel. Demanem les vostres oracions per aquesta intenció. El procés de beatificació començà l'any 1958 i ha estat reemprendut el 1994. També agrairíem el vostre suport econòmic.

Rosa Molist

Can Baladia

Tota activitat econòmica està subjecta al pagament dels impostos, taxes i arbitris a l'Ajuntament on està radicada. Això sempre i quan estigui reconeguda des del punt de vista legal o normatiu i lògicament respongui a l'acompliment de tot allò que li sigui d'aplicació. Altrament, l'Ajuntament no li pot concedir llicència o permís d'activitat, en quin cas no li poden cobrar cap tribut.

A Argentona tenim un cas que seria bo que l'Ajuntament aclarís públicament: Can Baladia, té tots els permisos necessaris per a les seves activitats actuals o en curs? Si fos així, res a dir. Però si no és així, vol dir que no se li poden aplicar impostos ni altres obligacions (fer-ho seria reconèixer *de facto* els seus actes). I si no paga tot el que li és d'aplicació per lleis, quant deixa d'ingressar l'Ajuntament? No és això un greuge molt fort per la gent del sector de la restauració i per tots els

altres ciutadans, tinguin negoci o no? Tota activitat que no tributa, és protagonista de frau.

Promocionar o afavorir l'activitat econòmica al nostre poble no ha de passar per actuacions d'aquest tipus i la hisenda de l'Ajuntament és pública i ha de ser neta i transparent. L'actual regidor d'Hisenda podria donar-ne explicacions públiques, atès el coneixement que pot tenir del tema, per la seva pertinença a l'anterior equip de govern municipal, on per cert era el responsable d'Urbanisme. Quant ha deixat d'ingressar l'Ajuntament. A partir d'aquí, es podrien anar reproduint declaracions de l'actual equip de govern municipal -durant la campanya electoral- en el sentit que ara sí que...

Cordialment

Pere Albós i Tormo

Unió i Ardanza

La gent d'Unió Democràtica de Catalunya d'Argentona va fer entrega d'un càntir a l'ex-lehendakari del País Basc, José Antonio Ardanza, pels seus esforços en pro de la pau. Unió d'Argentona des de fa uns anys entrega un càntir representatiu del nostre poble a personatges de la cultura i la política sempre amb l'emblema i l'esperit de la pau.

Josep Famadas Güell

President d'UDC a Argentona

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 19 de novembre i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: ra@argentona.com
Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

XAVIER GAUDON

Bona part de la plantilla de Ràdio Argentona a les noves instal·lacions. Jordi Silva, Mercè Pérez, Toni Tió, Xavier Lorente (director), Júlia Pérez i Emili Vinagre.

UNA NOVA RÀD

L'emissora municipal estrena aquest mes d'octubre nous estudis i

Un espai ben equipat. Les noves instal·lacions de Ràdio Argentona al primer pis del carrer Les Parres número 21-23 (antiga fàbrica Velcro) han suposat una inversió d'onze milions de pessetes. L'espai físic de l'emissora és pràcticament el mateix que hi havia fins ara a la Casa de Cultura, una ubicació que ha calgut abandonar per la imminent construcció del nou Museu del Càntir. Els nous locutori i control són molt més funcionals i possibilitaran una major participació *in situ* de convidats. Entre tots dos tenen 24 metres

quadrats de superfície amb finestres als laterals per garantir l'entrada de llum natural i uns visors de vidre que els comuniquen directament amb la redacció d'informatius i programes. Hi continua havent a més una cabina de gravació des d'on es podran enregistrar trucades, entrevistes, reportatges i anuncis. La redacció de treball periodístic (18 metres quadrats, també amb finestra lateral) disposarà d'una remodelada xarxa informàtica amb diferents màquines connectades entre sí per tal d'agilitar el sistema de producció

de notícies. Tot això forma part d'una primera fase de construcció de la nova ràdio que s'ha portat a terme al llarg d'aquests últims mesos. En la segona fase està previst que s'eixampli l'espai de l'emissora cap a l'ala contigua (cantonada carrer Les Parres i Joan XXIII) que s'haurà d'adequar per fer-hi, entre d'altres coses, una sala d'espera per a visitants i convidats, una sala de reunions i un magatzem discogràfic. De moment aquesta gran ala serveix per guardar material de la ràdio. Per accedir al nou local caldrà

Ràdio Argentona (104.6 FM), la ràdio de la vila, canvia de casa. Després de gairebé set anys a la Casa de Cultura, l'emissora ha fet mudança per tercera vegada en les seves gairebé dues dècades d'història per anar-se'n a l'antiga fàbrica de la Velcro. L'edificació del Museu del Càntir a la seva seu ha estat el motiu d'un canvi que ha significat la construcció d'uns estudis més moderns que arriben en un moment de total consolidació del mitjà a Argentona. Alhora, aquesta estrena coincideix amb la posada en antena d'una nova temporada de programació que té entre d'altres punts destacats: l'emissió d'un butlletí horari nocturn i la potenciació dels informatius, dels esports, dels magazines i de programes específics com les sardanes.

trucar a un porter electrònic situat al carrer Les Parres i pujar unes escales que hi ha en entrar dins el pati de l'antiga fàbrica a mà esquerra.

La quarta seu. El de l'antiga fàbrica de la Velcro és el quart local de la història de la ràdio argentonina. Molt ha plogut des d'aquell primer estatge al garatge de Can Duatis (1981) en què en unes condicions força precàries es van iniciar les emissions de l'antena local. Més endavant, es va passar al primer pis de la Fonda, al carrer Gran, a l'anomenat Casal. El tercer lloc que va allotjar els equips i el personal de l'emissora van ser les golfes de l'Ajuntament Vell. L'any 92 es feia un nou salt cap a més qualitat amb el trasllat de la ràdio a la Casa de Cultura, un espai de grans dimensions en el qual les ones municipals s'hi han estat els últims anys. Durant l'última quinzena del mes de setembre, cal dir a tall anecdòtic que la ràdio

local (ja que les obres dels nous estudis no estaven acabades i que es va haver de deixar la Casa de Cultura forçosament) es va instal·lar i va emetre provisionalment a l'Ajuntament Vell. A causa de tot el procés del trasllat, la programació normal no s'ha reprès fins fa ben poc.

Una ràdio avançada. Des de la seva estrena a la dècada dels 80, la ràdio ha crescut cada cop més. Sense pressa, però sense pausa. Del revox, de la maquinària rudimentària dels principis, s'ha arribat a la informatització total que des del 1997 ha permès que es puguin emetre 24 hores al dia durant tot l'any, amb material propi. S'ha consolidat una programació diària molt escoltada. Els magazines (al matí i a la tarda) amb espais per tots els gustos (entrevistes, concursos, cuina, tarot, bellesa, història local...) han aconseguit una gran implicació per part de l'audiència. La notícia local continua jugant

un paper molt important en l'antena argentonina que explica el que passa al municipi amb dos informatius (migdia i vespre) que destaquen per la seva seriositat i objectivitat i que parlen de tots els àmbits d'Argenton. Durant la setmana, al vespre hi ha programes més específics dedicats, per exemple, a la música clàssica i a la religió. El dissabte, torn per les sardanes («Curtis i llargs»), per als joves («Ressaca»), i alguns caps de setmana per les transmissions esportives de partits de futbol i bàsquet. La resta d'hores, bona música en una selecció que contempla des dels clàssics als grups d'actualitat. L'emissora municipal disposa des de fa uns dos anys i mig d'una pàgina pròpia a Internet en la qual es poden consultar les notícies que s'emeten, els horaris dels programes, les tarifes publicitàries i altres aspectes interns. Actualment la ràdio ha legalitzat la seva estructura laboral amb una plantilla semiprofessional i molts col·laboradors.

IO ARGENTONA

ova programació al primer pis de l'antiga fàbrica Velcro

Un operari en un moment dels treballs d'instal·lació dels equips tècnics.

El butlletí nocturn, estrella de la nova programació. Aquest octubre es posa en marxa des de l'emissora local un servei d'informació a les nits que facilita als vilatans que vulguin conèixer el més destacat de les notícies de la jornada que ja ha passat, a més dels telèfons d'urgència. L'anomenat butlletí de nit s'emet cada hora des de les 10 del vespre i fins les 7 del matí següent. Aquesta és una de les principals novetats de la programació de la temporada 1999/2000 de Ràdio Argenton que també estrena l'agenda cultural del cap de setmana que es pot escoltar en hores en punt els dissabtes i diumenges. El butlletí i l'agenda són producte d'un complex programa informàtic creat per Pep Gubau i Toni Carbonell Güell. Els informatius també s'han renovat amb diverses seccions com «El medi ambient», «Les notícies del Mil·lenni» i la segona part de «Les Cròniques del Centru». Els magazines i els monotemàtics han canviat seccions i col·laboradors, per continuar oferint entreteniments variats i de casa a l'audiència.

L'ÚLTIM SANT DOMINGO DEL MIL·LENNI

Malabaristes clàssics de l'època feudal en el sopar medieval organitzat pels Geganters d'Argentona.

«**S'ha de millorar moltíssim**». Aquesta és la valoració que la regidora de Cultura i Festes, Margarida Colomer, ha fet de la darrera Festa Major de Sant Domingo del mil·lenni i la primera des de la configuració del nou govern municipal integrat per L'Entesa i el PSC. Els actes més destacats de la celebració, segons la regidora de L'Entesa, van ser el concert de gospel i la incorporació de les dones a l'aixecament de càntirs. Un dels que caldria millorar de cara a l'any vinent, però, és, *a priori*, -abans de conèixer els resultats de l'enquesta que s'ha repartit pel poble per conèixer l'opinió d'entitats i vilatans-, la Festa de la Pubilla. D'altra banda, la regidora responsable de les festes ha apuntat que l'aparició dels guanyadors de l'aixecament de càntirs al magazín *Les mil i una* de TV3 ha tingut aquesta vegada un ressò espectacular i ha provocat que molts catalans hagin conegut la tradició que hi ha a Argentona amb aquests elements. Aquesta circumstància ve demostrada pel fet que el poble de Viladrau ha sol·licitat que la vila estigui representada en la propera celebració de la Fira de la Castanya, que té lloc anualment a finals d'octubre. Molt pro-

bablement el consistori, i més concretament la Regidoria de Cultura, instal·larà una parada de càntirs i explicarà l'origen de la celebració i la relació que té la vila amb l'aigua.

Novetats festives. Enguany, la Festa Major de Sant Domingo ha tingut novetats destacades. Una d'aquestes va ser la que van protagonitzar els Diables d'Argentona que, no tenint-ne prou amb l'organització del correfoc, van dedir acomiadar la Festa de la manera més sorollosa possible. La repicatronada al camp de futbol vell va ensordir tot el poble amb un espetec de petards que tenia moltes semblances amb la mascletà valenciana. L'encarregat d'encendre la traca va ser el regidor de Joventut, Lluís Viladevall, que ho va fer en qualitat de membre fundador dels Diables d'Argentona i cap de colla durant més de sis anys.

Una altra de les novetats va ser el sopar medieval que la Colla de Geganters i Grallers d'Argentona va encarregar-se d'organitzar per tancar la celebració. L'àpat, que es va convertir en un dels actes més multitudinaris de la Festa Major, va congrega a la plaça de l'Església més

de cinc-centes persones. A banda de vilatans, l'acte també va servir de trobada de 10 colles geganteres de diferents indrets del Principat.

I una altra de les novetats va ser el concert de música gospel que els Spiritual Chor de Schwegenheim d'Alemanya van oferir en una església de Sant Julià plena a vessar de públic. 60 cantaires van fer vibrar els vilatans amb un repertori que va incloure les peces més clàssiques.

El darrer dia de la Fira de Ceràmica va ser el moment més boig de la Festa. Per primera vegada, menuts i grans van tenir l'oportunitat de trepitjar les peces que els terrissaires havien realitzat durant tots els dies.

Nous representants. Un dels actes destacats de la Festa Major d'estiu és la tria de la pubilla, pubilleta, hereu i hereuet que, durant tot un any, representaran Argentona arreu de Catalunya. Després de les pertinents proves, el resultat va quedar de la manera següent: la nova pubilla és Saida Pulido i el nou hereu és Albert Ballester. Pel que fa a la pubilleta, aquest càrrec l'ostentarà durant tot un any

Gairebé 100.000 persones s'han acostat aquest any a Argentona per celebrar la darrera Festa Major d'estiu del mil·lenni. Una xifra de visitants que, tot i ser força elevada, no ha produït aglomeracions perquè, segons els responsables de l'organització del certamen, la gent ha vingut més esglaonada. Com sempre hi ha hagut actes per tots els gustos amb novetats que han despertat una expectació extraordinària. Aquest és el cas de l'aixecament femení de càntirs, el concert de gospel i la trepitjada popular de terrissa. Des de l'endemà de la festa, Argentona ja s'està preparant per celebrar l'any vinent la cinquantesima edició de la Fira Internacional de Ceràmica i Terrissa i la Festa de Sant Domingo amb una enquesta que pretén que el poble també hi digui la seva.

la Mireia Rodríguez i finalment el nou hereuet és en Xavier Nieto.

Bones vendes del càntir. Després d'haver estat beneïts, el dia central de la celebració de Sant Domingo, van posar-se a la venda els dotze mil exemplars del càntir que representava Argentona. Fabricats a Puente del Arzobispo, a la província de Toledo, per una sola família de terrissers, l'atuell és una reproducció d'un exemplar de Barcelona datat del segle XVIII. D'una banda, la peça, molt ornamentada, representa un home envoltat amb una capa i de l'altra, un paisatge amb arbres. Aquests dibuixos estan realitzats amb la decoració artística coneguda com a Savona, que es caracteritzava pel monocrom del blau fosc sobre l'esmail blanc amb dibuixos de traç gruixut. En total, durant la celebració de la Festa Major, van vendre's 8.071 exemplars, una xifra respectable tenint en compte que la dificultat en l'execució de la peça va fer que el preu s'apugés fins a 2.000 pessetes. El responsable de l'organització de la Fira Internacional de Ceràmica i Terrissa, Oriol Calvo, va fer una valoració positiva de la celebració. «Hem estat en la línia de les darreres edicions, assolint pràcticament la mateixa resposta de públic que en els últims anys. Potser, la gent s'ha repartit de manera més esglaonada». D'altra banda, i segons el sondeig realitzat, els terrissers que van tenir la parada instal·lada als carrers de la vila van marxar contents.

Exposicions diverses. L'exposició de retrats de Jordi Egea, que el dia de la

seva inauguració va omplir de gom a gom el Saló de Pedra de l'Ajuntament Vell, així com la mostra de ceràmica de l'italià Emidio Galassi, van haver d'obrir fins a mitjan setembre donada la bona acollida que van tenir entre els argentonins.

Els joves reivindiquen una festa pròpia. El col·lectiu de joves de la vila va organitzar una festa alternativa el darrer dia, totalment desvinculada de la celebració oficial. Els joves van congrega-se amb una batucada a l'entrada del poble per anar després, plegats, fent una cercavila,

fins al camp de futbol vell. Allà durant tota la nit van haver-hi actuacions de diferents conjunts (entre aquests els argentonins Saltin Funky i Lookin). La primera intenció dels joves era fer una festa però, segons van explicar, diversos entrebancs van fer impossible que aquesta idea acabés prosperant.

Maica Alcalde, la dona més forçada. Per primera vegada, un dels actes més populars i mediàtics de la Festa Major, l'aixecament del càntir, va comptar amb la presència de dones a la competició. La sorpresa la va donar l'exsecretària de l'alcalde, Mari Carme Alcaide, coneguda al poble com la Maica, que va aconseguir aixecar, a pols, un càntir de 160 quilos superant cinc competidores. Pel que fa als homes, el guanyador va ser Marc Peralta, de Vilassar, que va haver de desempatar amb qui ara ostenta el títol d'home més forçut d'Espanya, Ismael Garrido.

Any rere any, la vinculació entre aquest acte popular i *Les mil i una*, de TV3, es va fent més ferma, sobretot des que el presentador d'aquest programa trenqués, en directe, ara fa 3 anys, un càntir de 200 quilos que posteriorment s'ha batejat com «Càntir Gonzàlez». Enguany, els dos guanyadors van ser convidats al programa, la mateixa nit de l'aixecament, i també en directe van fer una demostració de les seves aptituds. A banda dels dos forçuts, també van acostar-se fins als estudis de Televisió de Catalunya la regidora de Festes i diversos vilatans.

Maica Alcalde aixecant el càntir de la victòria.

X. LORENTE

Entrevista a Montse Brugal (PSC), primera tinent d'alcalde

LA VEU DE L'EXF

En el ple del passat setembre es va aprovar la firma del conveni amb la Cooperativa Agropecuària per la cessió de la Sala Argentona al poble. Estem al final ja d'aquest llarg i inacabable serial?

Espero que sí. Per firmar només cal que a Barcelona ens donin el vist-i-plau a la permuta del local annex de l'edifici (on els pagesos hi guarden maquinària) per un que en el seu moment l'Ajuntament els lliurará en un altre indret. Serà aviat.

Vostès en principi són partidaris de tancar l'edifici per reparar el seu delicat estat. Parlem de molts anys vista per tornar-lo a veure obert per fer-hi espectacles?

Bé, això exactament ha d'entrar dins el paquet de prioritats que estem preparant per fer el pressupost del 2000. Volem anar una mica més enllà i en inversions fer una previsió a més llarg termini. De totes maneres, la meua il·lusió seria que durant el 2000 entrés el pressupost del projecte de remodelació per saber què hi volem posar, com ens hi cap. No pot ser molt enllà perquè sinó farem tard. Hem d'aconseguir que sigui un equipament mantenible.

I el cementiri també sembla que es desencana amb la resolució de les diferents al·legacions presentades.

Sí, és un tema que camina altra vegada. Afortunadament va endavant perquè en aquest poble últimament ha arribat un punt que morir-se és gairebé un luxe. Jo sempre he dit que hem de tenir un poble que sigui bo per viure, per néixer, per estar-s'hi però també per morir-hi.

Gairebé es compleixen els primers cent dies de govern. Com els valora?

Bé, gairebé ens sorprèn que hagi passat aquest temps perquè la rapidesa amb la què hem entrat en tots els temes d'aquest municipi no ens fa ser-ne conscients, tot i que treballem a jornada completíssima. Ho valoro però molt positivament.

El pacte amb L'Entesa, sòlid?

Sí, cada cop es referma més. N'estic convençuda. Treballem de gust, sense haver de forçar les coses, amb bona coordinació. I això em fa pensar cada vegada amb major solidesa que el pacte, com esperàvem, es mantindrà durant els 4 anys i tot el temps que convingui.

S'esperava aquesta situació política abans de les eleccions del 13 de juny?

No, tal com està, potser no. Era una possibilitat que poguéssim fer un pacte de forces de progrés però no sabia com acabaria resultant. Era una capsa tancada per tots plegats.

S'ha sentit a dir pel carrer que Convergència li va arribar a oferir l'alcaldia per pactar. Què hi ha de cert?

Jo també ho he sentit pel carrer. La veritat és que mai no vam arribar a establir negociacions de repartiment de res, perquè la nostra prioritat era pactar amb L'Entesa. Pel carrer m'ho va dir gent de Convergència però la proposta formal no es va concretar mai.

Sent que ha perdut l'oportunitat de ser alcaldessa?

No, jo no crec que hagi perdut cap ocasió de res. La meua il·lusió, evidentment, quan un va de cap de llista aspira a poder ser l'alcalde del seu poble. Sóc bona coneixedora de la vila, m'agraden molt les relacions personals amb la gent i podria ser una molt bona alcaldessa. El meu objectiu és, però, fer una bona feina al poble i marcar una línia que permeti un creixement d'Argentona harmònic i de benestar, i al lloc on estic ho puc fer *tutti pleni*.

Porta la política a la sang. El 1979 es va convertir, amb 29 anys, en la primera regidora de la democràcia a Argentona. Va ser com a part del govern en la cartera d'Ensenyament. Després li va tocar estar a l'oposició una llarga temporada per tornar a la direcció del consistori en dues etapes diferents en la moguda legislatura 91-95. Els últims quatre anys es va prendre un descans per acabar encapçalant la renovació del PSC culminada amb un retorn al govern. Primera tinent d'alcalde, regidora d'Urbanisme i de Sanitat, Benestar Social i Solidaritat, Montse Brugal (1949), tota una veterana de la política municipal, es mostra especialment il·lusionada en aquesta nova etapa de la seva dilatada trajectòria.

EXPERIÈNCIA

Li ha tocat una cartera, la d'Urbanisme, que Déu n'hi do de la feina que té i que tindrà. Quins són els seus objectius?

Tirar endavant el pla d'Urbanisme que sigui prou clar i ben definit perquè no ens porti a les indefinicions que l'altre ha permès i que faci ordenar el territori amb temes pendants. Fer un pla d'equipaments a terminis amb qualitat i com convingui com l'Ajuntament Vell i no com la Velcro on s'ha posat el que no cabia enlloc i s'ha hipotecat un edifici, un patrimoni, amb coses en precari. Hem de fer inversions definitives, encara que en principi siguin més cares, al final sempre resulten més barates.

I el torrent de Vera què?

És un paquet molt gros. Si algú ha anat a passejar-hi veurà la dimensió del problema. Vull fer una crida a tothom perquè ningú es deixi entabanar. Al torrent de Vera no hi ha res que sigui legal, que no es pot vendre, que no es pot comprar, que no es pot edificar. Que ningú s'enganyi perquè ho perdrà tot. Qui vulgui fer alguna cosa que passi per l'Ajuntament i que s'informi.

Per altra banda, vostè porta la Regidoria de Sanitat, Benestar Social i Solidaritat. Se sap ja quan el nou centre sanitari d'Argentona funcionarà a ple rendiment amb tots els mitjans?

Pel 2000. Vam veure el cap del Servei Català de la Salut però no ens va deixar clar si seria el gener o el desembre de l'any que ve. Això sí, ens va assegurar que érem prioritaris. Sempre, però, depèn de possibilitats pressupostàries de la Generalitat, de resultats electorals. Nosaltres

estem lluitant, seguint el tema, trucant... Primer perquè complementin la planta mèdica que ens falta i que ens mantinguin la que hi ha. I en segon terme que ens acabin tots els serveis de l'Àrea Bàsica de Salut per funcionar al 100%.

La legislatura ha començat amb un enfrontament entre el govern i l'oposició per la modificació del ROM. CiU i PP es van aixecar del ple i van plantar-los per no estar d'acord amb la manera com s'havia portat l'afer. Com entén vostè tota aquesta situació?

No l'entenc. Es van fer coses amb prou transparència, donant temps per presentar esmenes, per dialogar. Si haguéssim vist una actitud més positiva i s'hagués parlat de negociar ho hauríem allargat. El que no podíem admetre és que ens diguessin que no havíem permès la participació de l'oposició. Si ens entestem en aquestes coses no arribarem enlloc. Només hi perdrà el poble. No dona gaire bona imatge de la maduresa política de l'oposició.

L'essencial de la modificació era limitar els temps d'intervenció. És necessari?

Sí. He seguit els plens quatre anys des del públic, i era com una tortura xinesa i una falta de respecte pels ciutadans. Qui escolta la ràdio es cansava tant que tancava. Fèiem que el ple no servís per informar. Es tracta de donar temps per poder parlar de tot amb llibertat però ordenadament perquè el ciutadà no sigui víctima d'un debat parlamentari i que pugui seguir amb més interès el que passa al poble.

Vostè és tota una veterana de la política municipal. Va formar part del primer

ajuntament democràtic. Ara que fa 20 anys de tot això, quines conclusions en treuria de l'evolució de la política local i del mateix municipi?

Si hi haguessin hagut sempre ajuntaments decidits amb idees clares, autoritat moral i personal per tirar endavant el que es defensa, sigui el que sigui, Argentona tindria una altra cara. Hi ha hagut massa vegades dubtes, anades endavant i enre-re, contradiccions entre uns ajuntaments i uns altres que han fet que el poble perdés pistonada en l'aposta del futur. Això ha fet que en equipaments estiguem molt endarrerits, que l'Urbanisme estigui indefinit, que hi hagi casos com el torrent de Vera. Ens ha portat a un estat en què hem de córrer per posar-nos al dia. Per això és importantíssim, a Argentona més que enlloc, la participació de tots.

Queda molt per fer. Moltíssim.

MARCI DURAN

Sí però no...
Encara que...

Rosa Vila

Signes d'identitat

Sembla que arreu les maneres de fer festa major estant entrant en crisi. La nostra festa major d'estiu ha quedat com una festa de la transició municipal. La Fira del Càntir ha passat amb l'èxit previst i més relaxadament que altres anys, tot i que els artistes no fossin de casa i que els visitants no pensessin a omplir els seus càntirs amb l'aigua de qualsevol de les fonts recuperades pel Grup de Fonts, a qui mai agraïrem prou el que estan fent calladament per retornar-nos part d'aquelles dues-centes fonts que en algun altre moment varen donar identitat i fama a Argentona. Fama basada en la gratuïtat de l'aigua, regal de la Natura. Gratuïtat que cal que no perdem de vista, com també que fem nostra la voluntat «dels homes de les fonts» sobre un dels nostre signes d'identitat i posar a treballar l'imaginatiu col·lectiu, per trobar noves maneres de fer carrer festivament, relacionant aigua/ fonts/càntirs/creació (plàstica, musical, dramàtica, o literària).

És a tocar la Festa Major d'hivern, -la més nostra, la més recollideta-. És qüestió de posar en doina el cap i el cor cercant «la pròpia manera de fer festa», sense oblidar la possibilitat d'allargar la Fira del Càntir a la resta de l'any, creant, per exemple, uns petits circuits turístics de les fonts arreglades, fent-ne visites guiades, editant les guies cartogràfiques («transversalment» amb les regidories d'Esport, Medi Ambient o Promoció Econòmica, el Consell Comarcal i la Diputació), publicant «el nostre patrimoni natural (les fonts) o el recreat» (totes les manifestacions artístiques entorn de l'aigua, càntirs inclosos) en revistes de divulgació turística. Per això aplaudeixo els tallers de plàstica de la Velcro com a manera d'anar creant un coixí artístic per demà, així com l'escola de música ha creat, en deu anys, un bon coixí musical, Els Pastorets, un bon coixí dramàtic, i l'escola esportiva, una bona preparació física.

COSES DE LA VILA

Sous polítics

Aquesta legislatura l'Ajuntament d'Argentona estalviarà gairebé uns 4 milions de pessetes en sous dels membres del consistori respecte els últims quatre anys. El descens de la despesa respon a la disminució del sou de l'alcalde que tindrà una dedicació del 75 per cent i que passarà a cobrar unes 359.000 ptes. brutes. La resta de regidors, en canvi, cobraran més que abans: la primera i la segona tinent d'alcalde ingressaran 92.800 ptes. brutes; els altres regidors amb càrrec percebran 87.000 ptes.; i els de l'oposició rebran 31.900 ptes. Els salaris dels components del ple municipal segueixen estrictament les propostes de sous rebudes de la Federació de Municipis i de l'Associació de Municipis de Catalunya tenint en compte el nombre d'habitants de la vila.

resultats electorals. El quart tinent d'alcalde, Jordi Pinart, va qualificar l'actitud de l'oposició d'infantil i ridícula, i va afegir que esperava que en un ple tan important com el de pressupostos cap regidor de l'oposició es cremi «a lo bonzo» davant del públic per mostrar la seva disconformitat amb el govern.

L'objectiu de limitar els temps d'intervenció és fer més àgils els plens als vilatans, perquè puguin seguir amb més interès la política municipal sense haver d'aguantar debats inacabables. Abans el temps era il·limitat, tot i que podia ser interromput per l'alcalde. Ara, en una primera intervenció, els grups tindran 15 minuts, i 5 més en la segona. Quan es tractin qüestions molt importants, com el debat dels pressupostos, la primera intervenció serà de 30 minuts i la segona de 10.

Plantada al ple

Els diferents representants de l'oposició presents al ple del 10 de setembre van negar-se a continuar a la sessió per la manera com l'equip de govern va portar a aprovació algunes modificacions del ROM (Reglament Orgànic Municipal), entre elles la limitació dels temps d'intervenció. En una plantada històrica, els 4 representants de CiU i el portaveu del PP (el segon regidor popular no va poder assistir-hi), van aixecar-se de la cadira i van deixar els governants sols al Saló de Plens. Segons els opositors, un tema tan important com el ROM s'hauria d'haver consensuat amb la resta, en canvi, s'havia proposat de forma unilateral des de l'equip de govern. L'alcalde Antoni Soy no va entendre la postura de convergents i populars ja que se'ls havia fet arribar una proposta de modificació amb temps suficient al mes d'agost perquè presentessin esmenes al respecte. CiU i PP, però, no en van presentar cap més que la d'expressar la seva voluntat que es retirés aquest punt de l'ordre del dia. Soy va interpretar, entre d'altres coses, que era un exemple clar que no havien sabut pair els

Renovació a CiU

La desfeta electoral del 13 de juny ha fet reflexionar els dirigents locals de Convergència i Unió. L'exalcalde i actual regidor de CiU Joaquim Casabella, en una entrevista a Ràdio Argentona, va declarar que hi haurà una renovació total de la llista de la coalició nacionalista de cara als propers comicis, començant per ell, que no es tornarà a presentar com a número 1. Casabella creu que cal saba nova perquè CiU torni a governar a Argentona. El convergent va afegir que se sentia dolgut per l'actitud de certes persones que quan era alcalde estaven al seu costat i que quan ho ha deixat de ser li han girat l'esquena.

COSES DE LA VILA

Conveni aprovat

Després que no es pogués aprovar al mes juny, el conveni dels funcionaris i treballadors laborals de l'Ajuntament d'Argentona va obtenir el vist-i-plau del plenari el passat 30 de juliol, en la primera sessió del nou equip de govern. El conveni suposa millores salarials i laborals per als empleats municipals. Tots els treballadors, a excepció dels del Patronat del Museu del Càntir i de Ràdio Argentona, cobraran els augments corresponents a l'any 99 amb caràcter retroactiu. Així es va establir en la negociació entre Ajuntament i representants dels treballadors. Els dos departaments «oblidats» podrien ser inclosos més endavant en el pagament. Els membres de la Ràdio van expressar el seu malestar per aquesta situació en el ple de l'1 d'octubre amb una pancarta que deia "Conveni Treballadors. I els de la Ràdio què? Ens sentim trepitjats". Una queixa que anava pel consistori però també pels representants laborals.

El cementiri, desencallat

L'Ajuntament d'Argentona va aprovar en la sessió plenària del 10 de setembre el text refós del Pla Especial del Nou Cementiri Municipal després de resoldre les diferents al·legacions presentades, entre d'altres, per Carreteres i per la Junta d'Aigües. D'aquesta manera es farà una rotonda a la carretera C-1415 just a la sortida del cementiri per accedir a l'equipament, tal com demanava la Direcció General de Carreteres. L'objectiu d'aquesta modificació és que la circulació tingui fluïdesa i no es formin cues quan el nou equipament mortuori entri en funcionament. Per altra banda, el consistori també ha complert amb les exigències de la Junta d'Aigües i construirà un mur de contenció per tal de garantir la no inundabilitat dels terrenys propers a la riera de Clarà. L'Ajuntament solucionarà

aquests dos temes (la rotonda i el mur) en col·laboració amb el Consell Comarcal del Maresme. Tot plegat fa que es desencalli la realització d'aquest equipament que segons el regidor d'Obres, Mateu Piñol, es començarà a construir l'any que ve.

La Diada, més festiva

La Diada de l'Onze de Setembre d'enguany va caracteritzar-se pel major nombre d'actes respecte l'edició anterior. D'entrada l'Ajuntament no només va mantenir l'ofrena floral i les sardanes tradicionals sinó que hi va afegir amb força èxit una actuació castellera, dos concerts musicals i unes lectures de poemes catalans. L'ofrena floral oficial al monument a Rafael Casanova va comptar, entre d'altres, amb tots els membres del consistori a excepció dels representants del Partit Popular que per segon any consecutiu no hi van assistir. Per altra banda, Convergència i Unió va muntar un esmorzar a l'hort del Rector i una conferència a càrrec del diputat Carles Campuzano sobre el sentit actual de la Diada.

Mirant enrere sense rancúnia

Ferran Catà

Anselm Clavé

La retolació que anuncia el nom del carrer, ho diu així: Anselm Clavé -Músic- 1824-1874. De no ser prou conegut, hom podria entendre que era músic d'ofici, que no ho fou, si bé a través de la música, de les seves cançons, del seu himne Les Flors de maig ho semblés. Va ser un poeta, un polític, un republicà, un animador de masses, un cabdill de les classes obreres que sabé enaltir i aixecar el seu nivell cultural mitjançant el cant. En l'any 1857 nasqueren els cors de Clavé que es van anar multiplicant arreu de Catalunya. Tant fou així que en diferents festivals s'havien ajuntat fins 57 corals, de les moltes que existien al país. Amb la seva prematura mort no s'extingiren, sinó que persistiren i augmentaren. I Catalunya ho agrai i a l'impuls de les corals Barcelona aixecà un gran monument enjardinat, al bell mig de la Rambla Catalunya. Si no recordo malament, a nivell del carrer València.

Després d'acabada la nostra Guerra Civil els que manaven s'adonaren de la nosa que feia aquell monument i no gosant esmicolar-lo optaren pel seu trasllat. Ara és a l'acabament del passeig de Sant Joan, a prop de l'edifici de la Seguretat Social. El que no es pot canviar és l'agraïment i respecte vers aquell home que guanyà amb cants el que altres no ho han sabut fer amb pólvora.

Els articles per al proper número de Cap de Creus se'ns han de fer arribar el 19 de novembre com a data màxima.

Acord per la Sala

La Cooperativa cedirà l'edifici a l'Ajuntament, tot i que no s'utilitzarà fins que estigui reformat

Després de gairebé dues dècades d'estira-i-arroña la Sala Argentona és, ara sí, a un pas de ser oficialment municipal. L'Ajuntament i la Cooperativa Agropecuària es van posar finalment d'acord en el conveni de cessió de l'equipament al poble després d'una trobada a principis del mes de setembre entre els seus respectius representants legals. Dies després el conveni passava l'aprovació plenària, i només es resta pendent d'un informe de la Generalitat que ha de donar el vist-i-plau a la permuta del magatzem actual que hi ha a l'edifici per un altre que ha de proporcionar l'Ajuntament a la Cooperativa com a compensació de la cessió. Un tràmit més i es produirà en breu la firma oficial de la cessió en un acte solemne i públic. Per l'alcalde Antoni Soy, l'acord de la Sala és un fet que «tot el poble estava esperant i del que tothom se n'ha de felicitar». Segons el president de la Cooperativa Agropecuària, Josep Pallarolas, el conveni continua sent el mateix que hi havia fa gairebé dos anys. «Si no es va signar amb l'anterior govern va ser perquè ells ho van anar retardant i se'ls van tirar les eleccions a sobre». Pallarolas es mostra content per l'acord

perquè «el poble podrà tornar a gaudir de la Sala».

Tancament per reformes. Un cop la Sala Argentona es converteixi en propietat municipal, la intenció de l'equip de govern és fer un estudi de reforma de l'edifici i no utilitzar-lo per activitats lúdiques i culturals fins que estigui en perfectes condicions. Aquesta decisió es basa en els diferents informes (dos de la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil, i un de l'enginyer municipal) que es disposen de la Sala. «Tots ens alerten de la seva possible perillositat, i el que no podem fer és posar en perill a la gent», assegura Antoni Soy. El president de l'Agropecuària considera que si ara és perillosa també ho havia de ser abans, quan l'anterior alcalde Joaquim Casabella (CiU) havia dit que no ho era. De totes maneres, Pallarolas reconeix que s'ha d'arranjar la part elèctrica i rehabilitar els interiors. «Nosaltres no ho havíem pogut fer perquè no teníem prou diners. Esperem que l'Ajuntament ho pugui solucionar el més aviat possible perquè al carrer s'hi poden celebrar actes a l'estiu però no pas a l'hivern». Pel que fa a la rehabilitació de

La Sala Argentona serà en breu municipal. L'acord entre consistori i pagesos és total i només falta que la Generalitat doni ara el seu vist-i-plau a la permuta del magatzem de l'Agropecuària per un altre que haurà de cedir l'Ajuntament. En qüestió de dies pot quedar definitivament liquidat un serial de més de 18 anys. Després, l'equip de govern té previst de tancar l'edifici per reformes perquè tots els informes tècnics de l'estat de la Sala posen de manifest que actualment és perillós utilitzar-la.

l'equipament, Soy explica que s'encarregaria un projecte que «presenti diferents possibilitats que tinguin en compte no només la part arquitectònica sinó també l'econòmica i financera». Aquests resultats es farien públics i se sotmetrien a la consideració dels vilatans, bé a través de reunions obertes a tothom, bé a través d'un referèndum, per tal de buscar la solució final de reforma amb «el màxim consens possible».

El tancament de la Sala suposarà perdre durant força temps un dels espais més utilitzats a la vila per activitats lúdiques i culturals com el Carnestoltes i la Temporada de Teatre, Música i Dansa. El govern ja estudia llocs alternatius per desenvolupar-hi aquests actes. Una de les opcions seria ampliar la col·laboració amb el Centre Parroquial per programar més espectacles a la seva sala.

Un espectacle de la passada Temporada de Teatre, Música i Dansa a la Sala Argentona.

La gran carpa de celebració que es va instal·lar a la plaça Nova i que va acollir els diversos convidats.

Mig segle de vellesa

Argentona festeja les noccs d'or del tradicional Homenatge als avis de la vila

Gairebé 300 persones (110 homenatjats: el més gran, l'avi Quimet Vergés de 102 anys; i la més gran, l'àvia Rosa Estrada de 93 anys) van assistir el passat diumenge 19 de setembre al matí a la cinquantesima edició de l'Homenatge a la Vellesa d'Argentona. L'acte, que excepcionalment apadrinaven l'alcalde de la Vila, Antoni Soy, i la seva dona, Nilo Esteve, va comptar amb la novetat que els padrins de les anteriors edicions també hi estaven convidats. La Festa de la Vellesa va començar amb una cercavila de gegants i nans pels carrers del poble fins arribar a la plaça de l'Església. A les nou del matí, més d'un centenar d'avis esperaven dins l'església per assistir a la missa oficiada per mossèn Cabré. A la sortida era el moment de retrobar-se amb la resta de companys per esmorzar. Enguany la Sala Argentona no va acollir la celebració perquè el seu estat («perillós») en desaconsellava l'ús, i per aquesta raó es

va haver de muntar una gran carpa a la plaça Nova. Tothom s'hi va trobar de gust i més quan es va comprovar que l'invent va superar amb nota la prova de la pluja que va caure aquella diada.

Els Desember Trio i la coral Argent d'Or van ser els encarregats d'amenitzar el fi de festa. Els avis homenatjats van rebre al final de tota la celebració un record en forma de retrat d'ells mateixos i el clàssic sobre amb diners (aquest cop es van recaptar per donatius populars gairebé 650.000 ptes). En els parlaments, el batlle i padrí d'honor, Antoni Soy, va manifestar que «aquesta és una festa molt important pel poble i cal treballar any rere any per mantenir-la i millorar-la encara més».

Les arrels de l'Homenatge. La Festa de la Vellesa va sorgir d'una iniciativa escampada arreu per Francesc Moragas i Barret que pretenia donar un toc d'atenció a la

societat per prendre consciència del que representa l'ancianitat: «un símbol, una ensenyança i un exemple». Gràcies a aquest home i a la feina d'altres argentonins com Jaume Arenas (encara membre destacat del Patronat de la Vellesa), Ferran Catà i Pere Parera, fa mig segle, concretament des del 24 de setembre del 1950, que els avis de la nostra vila tenen l'oportunitat, un cop l'any, de celebrar que ja tenen, com a mínim, 75 anys. En aquella primera festa es van homenatjar 20 homes i 35 dones i hi van haver unes despeses de 32.913 ptes. i uns ingressos de 35.102.

Un gran anecdotari. D'ençà cap aquí han passat mil i una anècdotes. El jutge Arenas en recorda diverses com per exemple «la d'aquella àvia que va deixar d'anar al casament del seu nebot per anar a l'Homenatge a la Vellesa. També hi va haver el cas d'una senyora que sempre havia comentat que quan li toqués no hi aniria mai a això de la Vellesa, i quan va ser l'hora el seu nét li va dir que si ella l'havia portat a l'església a bateig, a ell li corresponia de portar-la a la festa dels avis». Els ulls d'Arenas que han vist de prop les cinquantes edicions de la celebració testimonien una progressió brillant d'aquest esdeveniment des dels seus inicis fins ara. «Hi ha hagut pobles en què la Festa es va començar amb tanta força com Argentona però on ja fa temps que s'ha deixat de fer. En canvi aquí, a la vila, no només s'ha mantingut sinó que a més s'han anat millorant molts aspectes amb els anys. Hem portat espectacles cada cop millors. Hi va haver una època que gràcies al Joan Estrada (durant la dictadura ostentava un càrrec important dins el món de l'espectacle) va passar per la vila el bo i millor del que s'estrenava a Barcelona i sense pagar res. En qualsevol cas, el més important és que la pròpia gent sempre s'hi ha abocat moltíssim. Per molts anys.

Qui es podia imaginar que 50 anys després, el segon diumenge de setembre, la plaça Nova d'Argentona es tornaria a omplir d'homes i dones savis que superen amb escreix la jubilació i que s'enorgulleixen, amb els temps que corren, de lluir «el set». Assegurar que la Festa de la Vellesa és un acte que s'ha consolidat a la vila no és notícia. Ni tampoc destacar les ganes de participar-hi per part de tots els que la integren. Potser, el més important és la feina d'uns, el Patronat de la Vellesa, que des del 1950 treballen durant tot l'any per poder obsequiar els avis amb un pastís el dia del seu sant, amb una panera per Nadal i amb un dia ple d'actuacions i sorpreses en forma de sobre.

Anem avançant

Entesa per Argentona (L'Entesa)

La feina fonamental dels regidors de L'Entesa i de la resta del govern ha estat la de fer-se càrrec de quina és la situació existent a cada una de les regidories i a l'Ajuntament en el seu conjunt. Primer s'ha de conèixer bé el terreny per poder actuar a continuació amb coneixement de causa.

Dèiem durant la campanya electoral que Argentona necessitava una ENTESA per dos motius fonamentals: **per que l'Ajuntament funcioni com cal; per fer tots junts un poble millor.** Aquests eren i són els nostres objectius, els que han orientat l'Acord de Govern amb el PSC i els que ens orientaran en les nostres actuacions dels propers anys.

Òbviament, és encara molt aviat per poder veure com s'estan acomplint aquests objectius. De fet, en el moment d'escriure aquest article (amb l'agost entremig) **encara no hem arribat als cent dies que normalment es donen a tots els nous governs per començar a jutjar-los.** Amb tot, alguns ja han començat a fer una oposició poc constructiva, bé perquè ja constitueix un estil de fer-la o bé perquè encara no han assumit els resultats electorals i el fet d'estar a l'oposició.

En aquest temps la feina fonamental dels regidors de L'Entesa i de la resta del govern ha estat la de **fer-se càrrec de quina és la situació existent a cada una de les regidories i a l'Ajuntament en el seu conjunt.** Primer s'ha de conèixer bé el terreny per poder actuar a continuació amb coneixement de causa i adequadament. Tanmateix, l'Ajuntament ha de continuar funcionant i el poble també. Per això, **els regidors de L'Entesa han estat amatents a què les seves regidories continuessin fent les coses quotidianes.**

Tot plegat s'ha fet, i ho continuarem fent, tenint molt presents els principis i els objectius mencionats al principi. **Desgraciadament, però, no es pot fer tot de cop ni les coses que no funcionen i que s'han de millorar es poden canviar amb la rapidesa que ens agradaria.**

Tanmateix ja s'han aprovat o ja semblen definitivament encarrilats alguns temes que portaven massa temps encallats, com ara: **el conveni dels funcionaris i treballadors de l'Ajuntament, la cessió de la SALA, les darreres passes per començar el nou cementiri, la cerca intensiva d'ajudes (subvencions o estudis) per part d'altres administracions...**

Fa cinquanta anys...

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

Per què les activitats anuals més típiques d'Argentona són de la mateixa època? Doncs és el cas que un grup de persones del nostre municipi, amb il·lusió i ganes de construir poble, es van unir i van formar els Amics d'Argentona.

Aquest any hem celebrat el cinquantè aniversari de la Festa de la Vellesa, ho hem fet en el marc de l'any internacional de la gent gran. Hem volgut fer-ho amb la solemnitat, l'alegria i el caliu que l'ocasió requeria.

Ens crida l'atenció, però, que en aquest proper any 2000 també faran 50 anys la Festa del Càntir i, aviat, la Festa de les Catifes de Flors per Corpus. Què va passar en aquells inicis dels anys 50? Per què les activitats anuals més típiques d'Argentona són de la mateixa època? Doncs és el cas que un grup de persones del nostre municipi, amb il·lusió i ganes de construir poble, es van unir i van formar els Amics d'Argentona. Aquests amics tenien la peculiaritat de ser uns avançats al Voluntariat que avui dia propulsem des de tot arreu. Van ser persones que, amb la seva disponibilitat, al llarg de molts anys van anar fent de manera anònima. Ens han deixat un llegat que, a més de totes aquestes festivitats, també vol dir una actitud, una disponibilitat i un tarannà social que ens agradaria ser capaços de mantenir. Argentonins seguidors d'aquest tarannà, són diverses les persones que voluntàriament han continuat col·laborant en el Patronat de la Vellesa, en els Amics del Museu, voluntaris en diverses accions argentonines.

Els socialistes som conscients de l'empremta que aquestes persones han deixat i en volem agrair públicament la feina feta. També ens agrada que vagin sortint persones que aportin noves idees i iniciatives, però ens sembla important no deixar perdre i consolidar allò que ja ha adquirit carta de patrimoni cultural argentoní. Aquests homes i dones ens omplen de legítim orgull. Des de la nostra formació política, el PSC, volem retre homenatge a tota aquesta ciutadania, i volem fer una crida perquè més gent s'hi vagi incorporant.

Puntualitzem

Una nova legislatura ha començat. Primerament s'ha aprovat el mateix conveni col·lectiu del personal que vàrem presentar el passat juny i que l'oposició en aquell moment hi va votar en contra.

Amb la modificació del pressupost s'han entrat les subvencions de 2 i 10 milions de pessetes que l'anterior govern (CiU) vam aconseguir de la Diputació i dels Fons Europeus. S'ha posat en funcionament la Deixalleria i la font Ballot. Quedi clar doncs que tot això es va endegar i concedir a la passada legislatura i no en aquesta, com alguns volen fer creure.

La sorpresa no obstant ve de la mà del tancament de la Sala en amenaçar, segons diu la senyora Brugal..., ruïna. Això, com nosaltres vam dir i repetir, no és veritat si ens atenem als informes que la Direcció General de Jocs i Espectacles i d'altres professionals independents van fer constar. Realment, Argentona es pot permetre viure d'esquena a la Sala? Nosaltres creiem que no.

Finalment, el tema definitiu és la proposta de modificació del ROM, que de manera unilateral va presentar l'equip de govern i que elimina el consens que fins ara existia sobre aquest tema. Així mateix, obre la porta perquè futurs governs modifiquin a la seva conveniència el ROM, les regles del joc del desenvolupament dels plens i diferents comissions.

Després de les diferents entrevistes mantingudes, tant amb l'alcalde, a la Comissió Informativa, Junta de Portaveus i en el ple mateix, demanant la retirada d'aquest punt de l'ordre del dia i no havent acceptat la nostra proposta de consensuar junt amb totes les forces polítiques un tema tan important, va ser el que ens va empènyer a negar-nos a participar en la seva aprovació i per tant a abandonar el ple. Esperem i desitgem, en benefici de tots plegats, que actituds com aquestes es modifiquin en el futur.

Deixem les portes obertes i a disposició de tots els militants i ciutadans per expressar les seves inquietuds i així poder-les traslladar al nou govern.

Comitè Executiu Local de Convergència
Democràtica de Catalunya (CDC)

La sorpresa ve de la mà del tancament de la Sala en amenaçar, segons diu la senyora Brugal..., ruïna. Això, com nosaltres vam dir i repetir, no és veritat si ens atenem als informes de la Direcció General de Jocs i Espectacles i d'altres. Realment, Argentona es pot permetre viure d'esquena a la Sala?

El perquè d'una decisió

Volem aprofitar aquestes línies per donar-vos a conèixer la nostra actuació sobre el que va passar en el primer ple d'aquesta legislatura. El punt de la discòrdia va ser "la modificació del ROM". El Reglament Orgànic Municipal és l'eina que regula i controla bàsicament el funcionament dels grups municipals. El Grup Popular en va tenir la primera notícia per un mitjà de comunicació. Uns dies després vàrem rebre una carta en què ja es presentava la modificació i se'ns convidava a presentar, per escrit, les propostes que consideréssim més adients. Nosaltres, disgustats per aquesta manera de fer, vam esperar la primera comissió informativa, òrgan on s'informa dels temes abans del ple, per fer palesa la nostra disconformitat en com s'havia portat aquest tema. Hem de recordar que el ROM es va crear fa dues legislatures per **consens total**. En aquesta comissió informativa vam proposar fer una reunió amb tots els regidors per consensuar les modificacions que fossin necessàries. Vam trobar una negativa absoluta per part de l'equip de govern. Ho vàrem intentar una altra vegada a la Junta de Portaveus, abans del ple. Durant el ple hi vam tornar, però la postura de l'equip de govern va ser igualment intransigent. Nosaltres creiem que entràvem en una etapa diferent de fer política (tantes vegades es va sentir: "farem una manera diferent de governar", paraules tan repetides a la campanya electoral "consens", "diàleg", "participació"... en l'acte de constitució del nou Ajuntament es va sentir "un govern de set més sis i no set contra sis"). Com podeu entendre el nostre disgust va ser molt gran i no vam tenir altra sortida que la de no participar en una tragicomèdia en la qual no volíem ser actors. Lamentem sincerament el que va passar en aquest ple, no és el nostre estil, però a vegades les circumstàncies et porten a prendre decisions perquè els teus drets no es vegin trepitjats.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

Nosaltres creiem que entràvem en una etapa diferent de fer política. Com podem entendre, el nostre disgust va ser molt gran i no vam tenir altra sortida que la de no participar en una tragicomèdia. Lamentem sincerament el que va passar en aquest ple, no és el nostre estil.

Coses d'aquí

Rosa Masó

Per responsabilitat

Quan llegireu aquestes ratlles ja s'haurà celebrat la Festa de la Vellesa, per tant, ara, en el moment que escric (6-9-99), no puc fer-ne cap valoració. El que sí puc dir és que he sentit comentaris que la part de la Festa de la Vellesa que se celebrava a la SALA aquest any no s'hi farà.

Quantes vegades havíem comentat el greu perill que representava fer actes dins aquest espai a causa de la manca de seguretat. Diversos informes tècnics deixaven dit per escrit que aquest edifici tan emblemàtic no era l'adequat pels actes que s'hi feien. L'estructura en mal estat, les instal·lacions elèctriques fora de normes, la manca de sortides de seguretat... desaconsellaven el seu ús.

Crec que per RESPONSABILITAT no s'ha d'utilitzar un local que no contempla les mínimes normes de seguretat. Sembla que ara això ho veu tothom. L'equip de govern de l'Ajuntament ha pres la decisió ben encertada. No podem jugar-nos-la, no podem exposar els vilatans i maresmencs a perills físics.

De totes maneres a sobre la taula queda pendent tot el futur de la SALA, sembla que s'està acabant el procés de tants anys de parlar i parlar de la cessió de la SALA per part de la Cooperativa Agropecuària al POBLE. Un cop feta la cessió caldrà veure quin és el procediment que seguiran les nostres autoritats locals per adequar-la degudament.

Quin és el plantejament que se li donarà al futur de la nostra SALA?

Quina és la metodologia a seguir per decidir aquest futur?

Quines són les activitats que s'hi voldran realitzar?

Moltes vegades hem parlat de la participació. Tant de bo es faci d'aquesta participació l'eina fonamental per decidir el seu futur!

COSES DE LA VILA

Soy, al Consell de la Federació

L'alcalde d'Argenton, Antoni Soy, va sortir escollit el passat 17 de setembre com a membre del Consell Nacional de la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) en el transcurs de la 14 Assemblea General de l'organisme que està formada per 430 municipis catalans. Es tracta d'un pas important perquè un representant argentoní visqui més de prop les relacions amb altres ajuntaments, amb la Generalitat i amb l'Estat. El Consell en el que està integrat Soy, amb uns 70 membres més, és l'òrgan de govern continu de la Federació ja que l'Assemblea es reuneix només uns dos cops per legislatura. Argenton, cal recordar, a més de pertànyer a la FMC també forma part de l'Associació de Municipis de Catalunya.

M.O.

Subvencions europees

L'antiga fàbrica Velcro i la seva rehabilitació tenen des del passat setembre una nova subvenció de 12 milions 100 mil pessetes, procedent del Fons Europeu FEDER, inclòs dins el programa operatiu de la Iniciativa Comunitària RETEX. Aquesta iniciativa està adreçada a subvencionar millores a antigues fàbriques tèxtils. D'altra banda, i seguint una línia de buscar recursos de la Unió Europea, la Regidoria de Governació, conjuntament amb la de Cultura i el Patronat del Museu del Càntir, ha presentat una pro-

posta per rebre finançament de la Direcció General de la Unió Europea. La intenció: donar un millor servei als visitants del Museu. L'ajut pel Museu està inclòs dins el programa CONNECT i s'adreçarà a un projecte que duu per títol «Nova museografia interactiva i desenvolupament de programes educatius i de difusió telemàtica del Museu del Càntir d'Argenton».

Segon disc de Catà

El músic argentoní Jaume Catà, bateria i percussionista, ha presentat aquest estiu el seu segon disc com a integrant del grup que lidera Pol Fuster, una de les revelacions musicals de la passada temporada, segons els crítics. El treball es titula *Battleship*, una nova mostra de folk-rock després d'aquell inicial *Thirty six weeks*. A banda de l'activitat amb Fuster, Jaume Catà també ha participat en espectacles del grup teatral Comediants. Anys enrere va formar part del grup argentoní Run posant ritme a la veu d'un guitarrista i al so d'un baix.

230 habitatges nous

El veïnat de Sant Miquel del Cros podria comptar properament amb 230 nous habitatges. Aquesta va ser la conclusió que es va desprendre de la trobada a principis de setembre entre representants de l'Ajuntament d'Argenton i l'Institut Català del Sòl. Segons el primer projecte de l'Incasol, els habitatges serien 40 cases arreglades i blocs de pisos de cinc plantes. De totes maneres, la regidora d'Urbanisme, Montse Brugal, va anunciar que el govern presentarà una contraproposta per evitar que els pisos siguin tan alts. L'objectiu del consistori és, segons Brugal, acabar d'arreglar un barri fins ara arraconat.

COSES DE LA VILA

Festes al Cros

Un castell de focs dels Diablers d'Argentona va posar el punt i final a una de les edicions més polèmiques d'aquesta tradicional festivitat. Els problemes sorgits entre l'Associació de Veïns de Sant Miquel del Cros i la Regidoria de Festes van protagonitzar les jornades prèvies a l'inici de la celebració. De fet, l'Associació de Veïns va acabar desvinculant-se de la programació dels actes festius pocs dies abans de començar i només va col·laborar en la cursa popular. Al l'origen del conflicte es trobaven les diferències sorgides en les quantitats pressupostades per la Festa Major. Mentre l'Associació de Veïns va fixar una quantitat total de 2 milions i mig de pessetes, l'Ajuntament la va retallar aproximadament en un milió. Per a l'alcalde d'Argentona, Antoni Soy, la desvinculació de l'Associació de Veïns de la programació d'actes va ser un fet que no va afectar el desenvolupament de les festes. Segons Soy, enguany s'ha aconseguit una alta participació i que la resta d'entitats del veïnat s'hagin implicat molt més en l'organització. Entre els actes cal destacar l'èxit del Festival Multicultural amb diferents mostres d'expressió folklòrica.

Més zones blaves

La Policia Local ha posat en funcionament aquest octubre un seguit de mesures correctores del trànsit i dels estacionaments al carrer. Una sèrie de carrers (el carrer Gran -fins a l'alçada del Sant Julià-, la plaça de Vendre i el carrer Torres i Bages) han estat pintats com a zones blaves i seran regulats per disc horari. En aquest espai es pretén donar més fluïdesa afavorint el desenvolupament econòmic i comercial del poble. Fins a finals d'aquest mes la policia deixarà avisos als vehicles sobre la nova regulació d'estacionaments i sobre les infraccions que representaran una sanció. Finalment, a partir del 2 de novembre, es començaran a denunciar els estacionaments que no s'ajustin a la nova regulació. L'horari de la zona blava serà, de dilluns a dissabte de 9 a 1 i de 5 a 8 de la tarda,

excepte festius. Per marcar l'horari d'estacionament es repartiran discos horaris. D'altra banda s'ha instal·lat un nou pàrquing gratuït i d'ús públic al carrer Joan Fuster, al costat del Centre d'Atenció Primària. Aquest pàrquing té prevista una cabuda inicial per 53 vehicles i una zona reservada per metges i personal del CAP.

Forts aiguats

Els aiguats del mes de setembre van provocar diferents destrosses materials a Argentona. La contundència de les precipitacions va fer que es despregués l'escullera de reforç dels terraplens de la riera d'Argentona i es trenquessin entre 85 i 100 metres del col·lector que recull les aigües residuals dels municipis i empreses des de Dosrius a Mataró, passant per la vila. Tot plegat va portar al vessament d'aquestes aigües a la riera i que aquesta es veiés durant un dia de diferents colors fins que el Consell Comarcal, responsable del col·lector, va iniciar els treballs d'arranjament de la zona. Per altra banda, el barri de Sant Miquel del Cros va veure com els patis interiors dels habitatges i els aparcaments del Bloc 1 van inundar-se. Finalment, les pluges també van causar un tall en el subministrament elèctric del repetidor de televisió i ràdio que va fer que durant dos matins els argentonins es quedessin sense veure cap canal i sense escoltar l'emissora municipal.

Trasllat d'entitats

Les diferents entitats argentonines que tenien la seva seu a la Casa de Cultura ja es troben instal·lades a l'antiga fàbrica de la Velcro. El trasllat, forçat per la construcció del Museu del Càntir, s'ha anat fent al llarg d'aquest estiu a la primera planta de l'edifici amb accés pel carrer Enric Granados, just a sobre del Casal de Joves i altres dependències municipals com són l'Àrea de Promoció Econòmica i de Serveis Socials. D'altra banda, el taller de ceràmica del Museu ha quedat ubicat a Ca l'Ametlla.

Records

Lluís S. Morgan

Veïnats: Sant Jaume

Igual que quan parlo d'altres veïnats intentaré recordar, que això és la meua feina, trets importants i llocs determinats d'un passat proper. Déu me'n reguard de parlar del present o del futur. Hem d'anar amb peus de plom que vents bufen de discòrdia i gat escarmentat amb aigua tèbia en té prou.

El veïnat és d'Argentona només fa 160 anys i com a punt central té la capella de Sant Jaume de Trajà, capella que, ara fa 50 anys, aquell grup dirigit pel vicari Santiago Casanovas va intentar començar la seva restauració. No ho van assolir! Més amunt de la capella, al costat de can Volart i dintre del pati de ca l'Ànima, una font i unes rajoles més que bicentenàries ens parlen de la importància de l'aigua i de quan allò encara era de Mataró.

Més avall, la finca de les Palmeres (només en queda una de palmera) era de l'historiador Francesc Carreras Candi, a qui tant deu Argentona i a qui tant devem els que ens agrada sucra en el passat. Altres finques envolten el pujol de la capella, totes de rànica història i que seria llarg d'enumerar, i als seus peus el torrent de Vera, amb finques de llarga tradició agrícola, can Met, can Barrau, can Dangla, can Gasarapa... abans envoltades de vinyes i avui envoltades de caos, ep! he dit que no parlaria del present.

Dominant tot el veïnat, en un costat el turó de Cerdanyola a l'altre, el turó on està ubicat el pou de l'Or, tancat amb una grossa reixa de ferro. Aquest lloc i aquest nom havien despertat, en la meua infantesa, la curiositat de pensar en un amagatall de riqueses incalculables, un pou que, com aquella cova del conte, només faltava trobar la paraula clau per obrir-lo.

Crec que hi ha algú que encara espera poder dir: «Obre't Sèsam!».

Contrallums

Llorenç Soldevila

Turismes

Turisme és un mot d'invenció relativament recent, francès per més detalls. Fa quatre dies ningú viatjava per plaer, sinó per força de la gana, de l'ambició, de la guerra... Fou, com tantes altres que han marcat el nostre present, una descoberta dels romàntics. Goethe devia ésser dels primers a posar-la a la pràctica: viatjar sense altra finalitat que el gust de conèixer.

Quin privilegi no devia ser, a finals del segle XVIII, arribar als llocs i tenir la sensació que eres dels primers viatgers en copiar aquelles noves realitats! Goethe, Stendhal, Heine, Borrow... van ser uns autèntics privilegiats. Com també ho foren, en un ordre més local, Verdaguer, primer i Pla, després.

El progrés, que tantes coses bones ha portat a la humanitat, almenys a la banda on nosaltres vivim, ha pervertit, entre altres coses, el sentit autèntic del turisme. La massificació no perdona res. I els turistes d'avui dia hi hem ajudat qui-sap-lo. Volem arribar als llocs i que tot estigui parat al nostre gust. Res d'incomoditats, fer el que fa tothom i com gairebé ho fem a casa. Els pocs intrèpids que encara cerquen l'aventura, combreguen sovint amb l'esnobisme que atorguen els diners.

Massa sovint, anant pel món, en arribar als destins tenim la sensació que tothom ens espera amb els braços oberts, no en un sentit d'acolliment solidari clàssic, sinó per veure qui ens desploma més aviat i més a fons la cartera. Aspirem a trobar "vives", en estat pur, les singularitats, les arrels, els signes de cultures diferents. I, gairebé sempre, ens els serveixen en formol. És el preu que hem de pagar per passar per la vida acarrerats com grans ramats de bens.

El turisme és una indústria, la primera del nostre país, que desvirtua l'essència descobridora i iniciàtica del viatge. I qui el practica ja no pot aspirar a iniciar-se en res, simplement s'ha de deixar endur per les modes que dicten els caixers dels negocis, cada vegada més globalitzats i globalitzadors.

JULIA PEREZ

La dona policia

Elisabet González, primera agent de la història de la policia d'Argentona

Ja fa més d'un any que és amb nosaltres. Tot i que vol treure-li importància, l'Elisabet González ha fet història per ser la primera dona policia d'Argentona. Aquesta noia, nascuda a Santa Coloma de Gramenet ara fa 24 anys, és una persona inquieta. A banda de la seva feina, l'Eli, que és així com la coneixen a Argentona, estudia Criminologia i fins l'any passat jugava a bàsquet en un equip de primera divisió, el Draft Gramenet.

La seva gran afecció cap a l'esport va fer que en un principi l'Eli volgués estudiar Educació Física. S'ho va repensar i va decidir fer-se policia perquè "podia fer una cosa útil pels altres". A casa, van acollir bé la seva decisió "sabien que serviria per això perquè tinc caràcter i no sóc una bleada". D'això ja fa tres anys.

Després d'estar a Santa Coloma i Calella, l'Eli va fer les oposicions per agent a Argentona. S'hi va presentar molta gent, però, gràcies a la seva constància i preparació, no només va superar les proves, sinó que va quedar segona: "la veritat és que tant les proves físiques com teòriques em van anar prou bé".

Anècdotes diverses. L'Eli mai s'oblidarà d'una de les primeres "missions" que li van encarregar: la de portar la comitiva d'autoritats per Sant Domingo: «Em vaig haver de vestir amb l'uniforme de gala i tothom em mirava pel carrer i cridava "Mireu la noia policia!"; vaig passar mol-

ta vergonya, però va ser divertit». Admet que, fins llavors, no sabia res d'Argentona, però aviat s'hi va anar endinsant.

Com en totes les professions, la de policia té coses bones i dolentes. Ajudar a la gent és el que més li agrada de la seva feina. Però ajudar suposa també haver d'afrontar situacions desagradables com un accident de trànsit o disputes familiars "fer de policia no és només posar multes".

Tot i que no són tot flors i violes, també es viuen situacions realment divertides. L'Eli se'n recorda especialment d'una: «Haviem rebut un avís d'un incendi i anàvem pel camí del Cros a 120 quilòmetres per hora i amb les sirenes enceses. De sobte, sense saber com, es cau el pont de la sirena i ja ens veus a mi i al meu company al mig del camí, recollint i col·locant com podíem les sirenes del cotxe. Era una imatge realment patètica... Sort que en aquell moment no passava ningú!».

Plenament integrada. El fet de ser dona no ha estat problema per integrar-se al cos de la Policia Local d'Argentona, format ara per 15 agents "tots ens complementem: els veterans aporten l'experiència i els novells l'entusiasme". Els nens són també, els seus "col·legues". "M'avisen quan hi ha una baralla o quan algú s'ha fet mal". Després d'un any vetllant per la nostra seguretat, l'Eli ha deixat de ser l'agent 115.

Dedicació, il·lusió, sentiment... són, sens dubte, termes permanents en la sòlida trajectòria d'aquest jove trio argentoni. Després de gairebé cinc anys d'ençà del seu primer concert, els Lookin continuen trepitjant escenaris, transmetent sensacions, assajant un llenguatge propi. Si més no, buscant una personalitat musicalment madura. Sempre atents, sempre oberts, sempre mirant al voltant.

Mirant els Lookin

El grup argentoni Lookin al Mercat de la Música Viva de Vic del passat setembre.

Ni eren els anys 70 ni els Pink Floyd havien vingut a Argentona. Tampoc Deep Purple. Ni molt menys Santana. Eren, en aquell estiu del 95, tres adolescents que s'estrenaven com a músics tot versionant memorables temes de rock en un concert a la piscina d'Argentona. De les baquetes d'en Pol Parera, la veu i la guitarra d'en Marc Planells, el baix d'en Bernat Guàrdia i, sobretot, de la il·lusió d'uns principiants, en sortien cançons tan famoses com *The Wall* o *Smoke on the water*. Temes que, com diuen ells, els «feien vibrar una mica». Aquells nois -perquè no dir-ho, acabats de sortir de l'ou- es feien anomenar Looking Around.

Tothom els coneixia com «els Looking» i, no obstant això, al cap d'un temps van escurçar-ho dient-se Lookin perquè «de sonar, sonava igual» -argumenten sense donar-hi massa importància-. Sigui com sigui, no és només la identificació del conjunt el que ha evolucionat. Són ritmes, notes; també lletres, harmonies. És la seva música el que més ha canviat a mesura que han anat creixent. Tot plegat, a còpia de treballar i d'aprendre escoltant tot tipus d'estils, a més de posar-hi «moltes ganes a l'hora de tirar endavant». És així com van començar a introduir temes propis. Primer amb la col·laboració d'un saxofonista i, més tard, amb la integració del

pianista Pau Sarraute i dels seus *tumbaos*, van confegir un repertori potser dominat per ritmes més sincopats. Més llatins.

Poble de músics. «Hi ha molts músics a Argentona -coincideixen tots tres- que ens han ajudat amb qualsevol cosa». De fet, la guitarra d'en Marc i el baix d'en Bernat han passat per les classes d'en Jordi Nogueras; el bateria, en Pol, per les d'en Jaume Catà. Tots músics professionals -en Nogueras, en Catà, en Jorge Sarraute, entre d'altres-, els «han donat idees, suport a l'hora de superar etapes»; consells a l'hora d'introduir-se en el món de la música. Han tingut -segurament- la sort que, de cultura musical, a Argentona no n'hi falta. «Sempre hem pogut trucar el timbre de casa seva i trobar les portes obertes perquè ens expliquessin tot el que saben», comenta en Pol en agraïment als músics d'ofici de la vila que els han donat un cop de mà.

De tota manera, i tal com assegura un d'aquests músics professionals, han de ser els mateixos Lookin els que han de mantenir la seva personalitat i, si més no, encarar tots els reptes que es proposin. De moment, poden estar satisfets: a l'hora de

posar en pràctica el seu repertori no han tingut massa problemes. Al Centre Parroquial per la Marató de TV3, al Local i a la Fira Jove de Mataró fent de teloners dels Otilia... són molts, ja, els concerts que deixen enrere. Moltes hores amb l'instrument.

Situació actual. Aquest trio argentoni continua al peu del canó. Amb temes nous, idees fresques. Fins i tot han gravat una maqueta, tot i que, segons ells, «no és pas un producte de mercat». La van fer com un «treball personal», amb «qualitats de so mínimes». Això sí, «donant-ho tot». Alguns podrien afirmar que en aquest recent treball hi ha influències de Ben Harper o Dave Mathews. Potser d'Ani de Franco o de Pol Fuster. Ells, però, es mostren contraris a etiquetar la seva música. «Nosaltres acabem fent el que ens surt de dintre» -asseguren els tres-. «La millor definició de la nostra i de qualsevol música és escoltar-la» -conclou en Pol-. És, potser, per això, que els Lookin segueixen endavant, sense pressa, confiant en el que fan, millorant-ho dia a dia; polint una música amb la il·lusió, l'esperança i la seguretat que, amb el temps, -diuen- «alguna cosa brillarà».

LOURDES COLOMINAS

X. LORENTE

tres vam creure que l'Ajuntament era qui havia de tirar-ho endavant. Que som més que una entitat? Potser és per això i perquè ens movem tant. De fet, però, ja ho som més que una entitat, som un centre parroquial. Suposo que això es va dir també perquè en certs moments es van arribar a fer més actes culturals que els que promovia la Regidoria de Cultura. La gent comentava que érem com un segon ajuntament i que hi havia una mena de competició entre tots dos. No competim. L'espai cultural de l'Ajuntament té la seva parcel·la. Nosaltres hem de pensar en els nostres socis, infants i joves. Intentem muntar el màxim de coses possibles. I si alguna falla, treure-la i muntar-ne una altra.

Per cert, com estan les relacions amb el consistori?

Bé, fins ara bé. Esperem que el nou Ajuntament ens doni la mà com fins ara. Que puguem continuar el conveni i de cara al 2000 ampliar-lo. Els patis i la Sala els utilitza l'Ajuntament per fer força activitats. Nosaltres estem oberts a tot això. Necessitem tant el conveni com ells ens necessiten a nosaltres. La propera vegada que

LA PRESIDENT

Què signifiquen aquests 85 anys d'anniversari del Centre?

Signifiquen una tasca de molta gent que durant aquests anys ha passat pel Centre, una tasca si més no de vegades força feixuga. Hi ha hagut temporades molt difícils. El temps de la guerra, del franquisme... va ser prou dur. I arribar als 85 anys una entitat com és el Centre Parroquial ens ha d'omplir de joia no només a nosaltres, a la Junta, sinó a tot el poble. El Centre s'ha convertit en un lloc d'esplai on la gent s'hi troba bé, on la mainada hi puja amb els valors que intentem ensenyar. 85 anys no és una data gloriosa però sí fenomenal per la vila i per la parròquia.

En quin moment es troba el Centre dins la seva història?

Es troba en un moment molt bo potser perquè hem tingut un recolzament molt gran de mossèn Salvador Cabré, que a més de ser l'amic de tothom, porta al capdavant tot el pes del Centre. A més en els

últims temps ens hem tirat de cap al toro. Vam començar a tenir idees i a dir «escolta, això s'ha de renovar!» perquè s'acaba el mil·lenni. I el Centre ha de ser més obert, més ampli... ha de fer més coses. Donar als socis i alhora a tothom en general allò que els agradaria fer, veure, sentir... Hem recuperat l'hort del Rector. Abans era un lloc per jugar a la petanca i un lloc de mals endreços de l'entitat. Ara és un espai cultural del poble. També hem recuperat la terrassa Jaume Fontaner pels concerts, i volem fer uns locals per als joves, per assajar, per jugar a escacs...

Més d'una vegada s'ha arribat a dir que el Centre és més que una entitat, com un segon ajuntament. No fa pas massa temps vau parlar de fer un pàrquing, una piscina coberta...

Bé durant un temps vam posar en marxa uns projectes amb molta força, com la piscina coberta i el pàrquing, però després de madurar i mirar els pros i els con-

ens trobem parlarem del nou pacte i que sigui boníssim.

El pressupost del 99 del Centre és d'uns 24 milions de pessetes. Com s'interpreta que l'entitat manegui aquesta gran xifra?

El Centre no és només fer cinema. El Centre és aquella casa que un té antiga i vella, que necessita molts pedaços. Hem d'acabar de pagar les butaques i ja tenim en ment la refrigeració. I no només això. Als patis hi ha instal·lacions que s'han de fer noves. El cine, el teatre, tallers de fotografia, cursos de sardanes... Tenim moltes coses que valen diners. A més l'estructura del Centre, si la volem reformar ens hi hem de gastar diners. De seguida el pressupost es dispara. Esperem no apujar-lo més però quan ens posem a pensar sempre volem millorar coses. Són molts milions i moltes coses que s'han d'arreglar.

I ben aviat treureu al carrer una publicació pròpia, recuperant la tradició per-

Si avui aixequessin el cap els fundadors del Patronat Obrer de Sant Isidre es farien creus de com ha crescut la criatura. El Patronat és ara el Centre Parroquial, pal de paller del món associatiu de la vila, amb un calendari d'activitats culturals que sobrepassa en nombre fins i tot el municipal. Cinema, teatre, música, cuina, fotografia... tot té cabuda en una entitat que enguany celebra l'efemèride dels 85 anys del seu naixement en plenitud de forma. Alguns han arribat a dir que el Centru és més que una entitat, fins i tot que és com un segon ajuntament. No en va, han passat per la seva taula de direcció projectes com un aparcament i una piscina coberta que finalment, però, s'han descartat. La presidenta dels dos últims anys, Lourdes Colominas, reflexiona sobre passat, present i futur d'aquest gran dinosaure, setmanes abans de les eleccions que el Centre celebrarà el proper 21 de novembre.

duda amb la desaparició de la revista Crit als anys 70. Què ens pots avançar?

Serà oberta, no partidista, i tothom hi podrà dir la seva lliurement. Penso que és bo que surti una revista al Centre, encara que no sigui de molts fulls, per donar un espai més, a part del *Cap de Creus*, a la gent amb inquietuds. També servirà per informar als socis de les activitats de l'entitat.

Com es defineix políticament el Centre Parroquial?

que tens pensat que podries fer això i allò... Tampoc vull ser una persona que s'està 7 o 8 anys al càrrec. Dos anys més sí que m'agradaria estar-hi per acabar de fer el que tinc en ment. Penso que la gent no s'ha de cremar i d'aquí a dos anys deixaré la presidència encara que em tornin a elegir. Aleshores tornaré a treballar pel Centre des de sota, ajudant en tot el que pugui. Això de manar tampoc no m'agrada. Els meus companys saben que sempre hi ha hagut un esperit d'equip, de treball

de conjunt i no pas de fer el que jo penso.

Quanta gent treballa en les activitats del Centre?

A part de la Junta, moltes vegades tenim força voluntaris. Quan fas un sopar, algun acte especial, ens vénen a ajudar. Tenim moltes seccions com: el casal d'estiu, el grup de teatre, el curs de fotografia, el curs de cuina... i a més donem acoïlliment a dues entitats com la Colla dels Diables i la Colla Sardanista Nit. Hi ha

A DEL CENTRE

Ara em diran «oi que és carca la Lourdes». A part de ser obert a tothom, el Centre és catòlic, cristià i obert també als que pensen diferent. No té una definició política. Té una línia de consentiment, de respecte, de solidaritat... Aquesta és una manera de pensar que molta gent exerceix sense ser catòlica.

Fa poc s'han complert 2 anys del seu mandat com a presidenta de l'entitat. Se sent satisfeta de la feina feta?

No sembla que hagin passat 2 anys. Em sento satisfeta, però també quan miro enrere sempre veig coses que es podien haver fet millor. Però la gent ha respost. S'han fet molts socis, el jovent s'hi sent bé. La gent parla del Centre, ve al Centre, i gaudeix del Centre.

Ara vostè es presenta a la reelecció.

Saps què passa, encara que diguis que amb dos anys en tens prou sempre et queda el «cuquet». No només això. Com

molta gent. I si tinguéssim més espais encara n'hi hauria més.

I quina resposta teniu del públic en els actes que organitzeu?

El cinema és la resposta més gran, és el que ha portat més gent al Centre. Al marge d'això hi ha actes puntuals, com per exemple enguany la festa del 85 aniversari, que també són molt seguits. Pel que fa al teatre, no tenim tant públic, i en els concerts musicals hem aconseguit una mitjana de 70 o 80 espectadors que s'ha de considerar un èxit fabulós.

El segle que ve què?

Jo el veig bé. Si tenim tantes ganes de treballar com fins ara i la gent respon el trobo fantàstic. Si podem posar en marxa noves idees que hem pensat, el futur pot ser encara més positiu que el present.

Felicitats per l'aniversari.

Moltes gràcies.

CADA COSA AL SEU LLOC

AQUÍ SÍ...

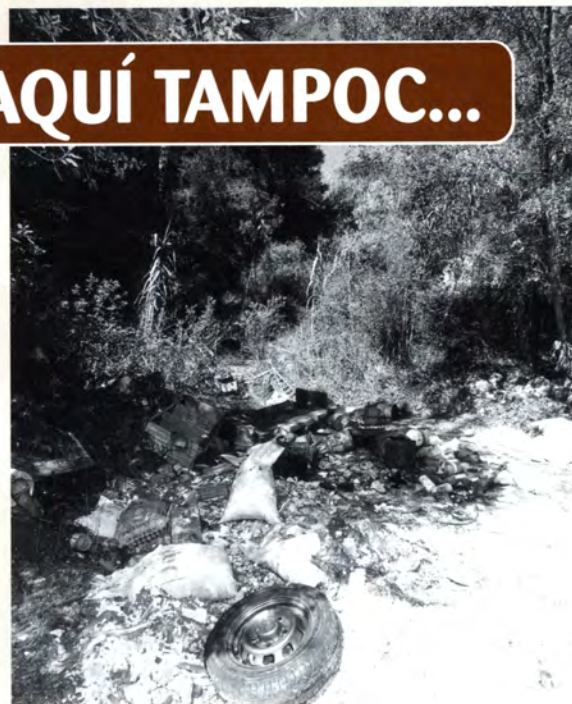
AQUÍ NO...

AQUÍ TAMBÉ...

AQUÍ TAMPOC...

Adreça deixalleria:

Polígon Industrial Nord
c/. Can Carmany, s/n

Horari:

- de dimarts a dijous: de 9 a 13 h
- divendres: de 16 a 20 h
- dissabte: de 10 a 14 i de 16 a 20 h
- diumenge: de 10 a 14 h

Telèfon:

630 03 11 52

AJUNTAMENT D'ARGENTONA
Regidoria de Medi Ambient

EL TARRÉS ARGENTONÍ

Va començar de jove en això del trial. Aleshores el mític Jordi Tarrés, el seu ídol, ja guanyava títols de campió del món. Entre l'admiració per Tarrés i el seu pare, un gran afeccionat d'aquesta especialitat, van sembrar les llavors de la seva trajectòria. Santi Navarro (Argenton, 1979) va veure's seduït per la moto de seguida. Al contrari que altres, la bicicleta no va ser un pas previ per entrar a competir. En trialsin, va arribar a participar en alguna prova però va adonar-se que les seves característiques no s'ajustaven prou per estar entre els millors. En canvi, amb la moto, va ser arribar i moldre. «Feia temps que anava amb moto amunt i avall, i em van animar que pugés a córrer a Sant Esteve de Palautordera en una prova del Campionat de Catalunya de Trial per a nens. Vaig quedar ben parat, perquè vaig guanyar». Tenia 13 anys, i a partir d'aquí van venir més competicions en les quals va demostrar una fantàstica progressió i va acumular un brillant palmarès. Al 1994, campió de la Challenge Cadet de Catalunya. Al 1996, quart de Catalunya i onzè d'Espanya júnior. Al 1997 (el seu gran any), campió de Catalunya i sots-campió d'Espanya júnior. Al 1998 debutà en la categoria sènior B amb un quart lloc absolut de l'Estat, i ja s'estrena també en el Mundial i en l'Europeu. I enguany, el salt a la categoria reina del trial al costat dels grans: Colomé, Lampkin, Bilbao...

Tour continental. L'estiu ha estat mogut pel Santi. Enrolat a les files de l'equip nacional ha disputat sencer l'Europeu 99. Des d'Alto Campoo (País Basc, 16è) passant per Itàlia (6è), França (22è), Alemanya (11è), República Txeca (12è) i Polònia (7è), l'argentoní ha recorregut bona part

El pilot de trial argentoní Santi Navarro ja forma part de l'elit de l'especialitat.

del vell continent per acabar sent el dotzè de la general final. Un fart de quilòmetres que el van tenir fins i tot durant gairebé un mes fora de casa perquè va enllaçar dues proves de l'Europeu amb dues del Mundial (Suïssa -22è i 24è- i Itàlia -24è i 26è-). De turisme, però, ben poc. «Són viatges pesats, en què no tens temps de res. Carregues el material a les furgonetes, arribes al trial, mantes carpes, competeixes i tornes. Veus l'espai del circuit i prou». Això sí, tot pagat. «Durant molts anys he hagut de pagar-me recanvis, benzina, posades a punt, desplaçament, allotjament... Ara s'agraeix que només t'hagis de preocupar com aquell qui diu de competir». Navarro ha comptat amb la infraestructura de la selecció, a més del suport dels seus espònsors (Kilómetro 2 de Mollet i Moto-Club Bultaco Sport Classic). En la llarga ruta europea ha conviscut amb els altres pilots al paddock dels circuits, alguns d'ells ídols seus i ara companys de competició. «Hi ha bon rotllo, pots xerrar força amb tothom per bé que

les estrelles com Lampkin i Colomé s'aïllen una mica dels demés. Abans m'impressionava veure'ls, ara molts cops passen pel costat i ni me'ls miro».

Els estudis, primer. El pilot de Montesa (durant molt temps però de Beta) sap perfectament que per arribar a guanyar-se la vida, per ser professional del trial, cal molta dedicació i un equip fort. «En viuen quatre gats del trial, i si ets espanyol millor. On es fan veritablement els diners és als trials indoors (pista coberta), però a aquests només hi van els 6 primers del món. Jo de moment intentaré arribar on pugui, compaginant esport i estudis (Enginyeria Industrial a Terrassa) i quan em vegi malament de temps deixaré el trial». Ara per ara, però, el continuarem veient força entrenant pels voltants de Burriac, pels camins enfangats de can Brugueira i per altres racons de Catalunya desafiant la gravetat, pujant per llocs inversemblants amb un cop de gas i un equilibri prodigiós.

Abans els Colomé, Lampkin i companyia només els havia vist per la tele o com a espectador des d'alguna zona d'un circuit. Enguany, ja forma de ple dret part de la primera línia del gran circ del trial i competeix colze a colze amb ells. Amb 19 anys, diversos títols en categories inferiors i una passió extraordinària, el pilot argentoní, Santi Navarro, ha acabat dotzè en l'Europeu que ha disputat com a integrant de l'equip nacional. Al Mundial també s'ha deixat veure, però toca de peus a terra i sap que per estar a dalt de tot cal anar a poc a poc i sobretot dedicar-se per complet a la moto. Per ell, però, el primer ara per ara són els estudis.

Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona. Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.

ARGENTONA: Cases al centre del poble, amb pati, noves a estrenar, habitacions amb armari empotrats, 2 banys, cuina office, acabats de gran qualitat. 35.000.000,- ptes. (Ref. 506)

ARGENTONA, LLOGUER: casa de lloguer reformada, de 80 m2. Apta per despatx. Per només 58.000,- ptes. al mes. Inclòs aire condicionat. (Ref. 557)

ARGENTONA-CAN BARRAU: terreny de 150 m2. La millor situació. 13.000.000,- ptes. (Ref. 560)

ARGENTONA: pis molt cèntric de 4 habitacions, bany, lavabo, saló menjador, cuina, galeria, terra de gres i cuina i banys reformats. Bones vistes. 17.750.000,- ptes. (Ref. 568)

ARGENTONA-CENTRE: fantàstic pis nou de 4 anys, 4 habitacions, gran saló menjador, 2 banys, cuina office, acabats de gran qualitat. Precioses vistes. 25.500.000,- ptes. (Ref. 562)

CANYAMARS: torre en el casc urbà, de 173 m2, solar de 600 m2, 3 habitacions dobles, gran estudi de 25 m2, saló menjador, cuina office, terrassa i piscina. 30.450.000,- ptes. (Ref. 563)

MATARÓ: zona de Cerdanyola: casa amb localgaratge de 90 m2, amb llum, 1a planta habitatge de 3 habitacions, bany, saló menjador, cuina americana, terrat,... Possibilitat de fer un pis més estudi. Urgeix per canvi. (Ref. 1012)

ARGENTONA: nova promoció de torres de 177 m2, més 80 m2 de garatge. Solar de 500 m2 i piscina. Informi's. (Ref. 572)

DOSRIUS: nau de 533 m2 i 2 de 550 m2, preu a 77.000,- el m2 o en lloguer a 250.000,- ptes al mes. (Ref. 570)

ÒRRIU-CASC URBÀ: nova promoció de torres de 320 m2, 4 habitacions, 2 banys complets, parcel·la de 800 m2, sala amb dos nivells, golfes, zona de joc i solàrium. Acabats de gran qualitat. Visiti-les. A partir de 39.500.000 ptes. (Ref. 571)

ARGENTONA-CENTRE: casa de 290 m2, de 7 habitacions, bany, lavabo, cuina office, pati interior i terrassa. El millor carrer. 44.500.000,- ptes. (Ref. 569)

MATARÓ: carrer Miquel Biada: local de 83 m2, molt ben situat. Lloguer: 80.000,- ptes. al mes. Venda a 20.000.000,- ptes. (Ref. 573)

AUTOSERVEI

BRESCA

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)
- DIVENDRES NO TANQUEM AL MIGDIA

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

LLEGUMS TOT TIPUS
CAMPO ANTIGUO
540 grs.

69

DETERGENT
DIXAN
BOSSA 1,890 Kg.

495

OLI LLAVORS
LA PISTA
2 Litres

325

GALETA OREO
ARTIACH
176 grs.

119

TONYINA CLARA
CALVO
A L'OLI

65

KELLOGG'S
375 grs.

319

XOCOLATA
NESTLÉ
Dolça llet/vainilla, 125 grs.

89

PA MOTLLÉ
LUISPAN
NORMAL 500 grs.

99

OLIVES
LA ESPAÑOLA
FARCIDES PARTY, 292 grs.

99

TARONJA/LLIMONA
TRINA
s/gas, 1'5 litres

145

PAPER HIGIÈNIC
ALBOR
6 UNITATS

129

SUAVITZANT
BLANKOR
4 Litres

298

SABÓ LÍQUID
DICORA
1 litre+50% gratis

189

LLEIXIU
ALFONSO
Normal/rentadora, 2 l.

95

COCA-COLA
2 Litres

165

VI
VINYA DEL MAR
TOTS ELS TIPUS

245

PER FER MÉS FÀCIL LA SEVA COMPRA POT PAGAR
AMB TARGETA DE CRÈDIT

b o s s e s
m a l e t e s
m a l e t i n s
c i n t u r o n s
p a r a i g ü e s
m o n e d e r s
n e c e s s e r s
s a b a t e s

restes de sèrie · oportunitats · primeres marques

Dcm
a r g e n t o n a

XALOC

Viatges

GC-680

C/ JOAN XXIII, 2 - ARGENTONA - Tel. 93 756 16 00

CAPS DE SETMANA

COLUMBUS 4* Platja d'Aro 7.450

DEL PRADO 2* Puigcerdà 5.500

EL MUNTANYÀ 4* Seva 7.490

Inclou: 2 nits en habitació doble
en règim de HD/MP segons hotel

MALLORCA

BALMES 2* MP 17.000

SOL BOSQUE 3* HD 19.800

UTO PALACE 4* HD 27.600

Inclou: Bitllets vaixell + 3 nits hotel
+ trasllats port-hotel-port

TENERIFE

TOSCA APTOS. HA 39.900

MELIÀ PTO. CRUZ 4* MP 67.100

BOTANICO 5* LUXE HD 96.900

Inclou: Bitllets avió + trasllats + 6 nits hotel + assegurança

TUNÍSSIA

HOTEL JINENE 3* 7 nits MP 49.900

CIRCUIT 2 N. PC+5 N. PLATJA MP 3* 59.900

CIRCUIT 7 NITS PC 4* 72.900

Inclou: Bitllets avió + trasllats + hotel + assegurança

PONT 1r NOVEMBRE

PARÍS 3* 63.600

BUDAPEST 3* 64.600

PRAGA 3* 77.400

Sortida 29/10. Tornada 1/11 avió, trasllats,
3 nits hotel en règim HD i assegurança

PONT DE LA IMMACULADA

ISTAMBUL 3* 59.600

VENÈCIA 3* 84.600

LONDRES TUR. 89.900

Sortida 3/12. Tornada 8/12 avió,
trasllats, 5 nits d'hotel en règim HD

NO ET DEIXIS PERDRE LES NOSTRES OFERTES D'ÚLTIMA HORA!

IBERIA

air europa

Spanair

TF
TRASMEDITERRANEA

RENFE

BUQUEBUS